

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 320/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., t. č. vo výkone trestu, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 12 ods. 4, čl. 47 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. d) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 To 108/07 zo 16. januára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. marca 2008 doručená sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), t. č. vo výkone trestu, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 12 ods. 4, čl. 47 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, 2 a ods. 3 písm. d) a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 To 108/07 zo 16. januára 2008.

Postup a rozhodnutie všeobecného súdu v uvedenom konaní vníma sťažovateľ ako zásah do označených práv, a to najmä do práva, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Sťažovateľ okrem iného uvádza:

„Krajský súd v Prešove ako súd II. stupňa - odvolací, o mojom odvolaní rozhodol v môj neprospech, pričom sa riadil zrejme iba podkladmi uvedenými v odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry V. Čo je v zrejmom rozpore s významom záruk čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.“

Sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd ustanovil zástupcu z radov advokátov, na základe jeho sťažnosti nálezom vyslovil porušenie označených práv, zrušil rozsudok krajského súdu vedený pod sp. zn. 1 To 108/07 zo 16. januára 2008, vrátil vec na nové konanie a prikázal krajskému súdu obnoviť stav pred porušením označených práv.

II.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jedným zo základných znakov sťažnosti podanej ústavnému súdu ako ochrany ústavou zaručených základných práv a slobôd je jej subsidiarita. Ústavnú sťažnosť možno teda podať len vtedy, keď boli pred jej podaním vyčerpané všetky prostriedky, ktoré zákon na ochranu práva poskytuje. Takým prostriedkom sa podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozumie okrem iného aj mimoriadny opravný prostriedok (vyjmúc obnovu konania), t. j. dovolanie podľa § 368 a nasl. Trestného poriadku, s uplatnením ktorého je začaté súdne konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, v ktorom by sa preskúmavali všetky námietky sťažovateľa obsiahnuté v sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Pretože sťažovateľ uvedenú možnosť právnej ochrany nevyužil, ústavný súd jeho sťažnosť ako neprípustnú odmietol uznesením bez ústneho pojednávania (§ 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2008